

MELDING
om
FISKEBIOLOGISKE GRANSKINGAR
i
ROGALAND
1971

Navnet på vatnet Stokkavatnet- Braulevatnet
Kommune Lund

Feltarbeidet, vidare arbeid med materialet og skriving av meldinga er utført av Rogaland Skogselskap v/ E. Berg, etter retningsliner og i nært samarbeid med Konsulenten for ferskvannsfiske i Vest-Norge, herr Øyvind Vasshaug.

S T O K K A V A T N E T

Fiskeanalysen vart foreteken den 29. juli 1971.

Vatnet ligg i Lund kommune, aust for Kolestrand, og med Stokkafjellet i nord-vest og Ljosvatnet i sør-aust.

Arealet er omlag 18 ha. og h.o.h. 276 m.

Djupna på vatnet er ikkje målt, men denne er neppe nokon stad over ca. 20 m.

Stranda består for det meste av stein, der grunnfjellet fleire stader støyter like til vatnet.

Gjørmebotn dominerar på djupet.

Vegetasjon og nedslagsfelt.

Vegetasjonen i vatnet er heller sparsam. Ein del botngras, nøkkeroser og div. sivvokster vil ein likevel finna. Elles ligg der mykje dødt organisk materiale på botnen.

Nedslagsfeltet består av skogsmark, myr og snaufjell. Her veks ein del kulturskog av gran og elles bjørkeskog, med blåbær- og tyttebærlyng, einer m.v. som undervegetasjon.

Hovudbergartene er harde og sure og forvitrar seint.

Det største tilsiget fell inn i nord-aust og kjem frå Tristigla, Gaulevatn m.fl.

Avlaupet renn ut i sør-vest og ut i Steinslandsvatnet.

Dei kjemiske tilhøva.

Siktedjupet er heile 13.0 m og vassfargen blålig. Dette tilseier eit oligotrof eller næringsfattig vatn.

Surheita pH er målt 2 stader og ein kom til same resultat pH = 4.8. Dette er for surt for yngel og småfisk.

Innhaldet av kalk (CaO) er 0.6 mg/l og den totale hardheita 2.1 mg/l. Vatnet er såleis mykje kalkfattig.

Leiingsemna $K_{18} = 32.7 \times 10^{-6} \text{ohm}^{-1} \text{cm}^{-1}$.

Gjennomstrøyminga er normalt ikkje særleg stor.

Faunaen i vatnet.

Det vart teke botnprøver på 2.0 og 5.0 m djup og ein kom til fylgjande resultat:

På 2.0 m var der ikkje funne liv i det heile og på 5.0 m 1 stk vannkalvlarve. Samla resultat syner at der er sær lite med botndyr i vatnet.

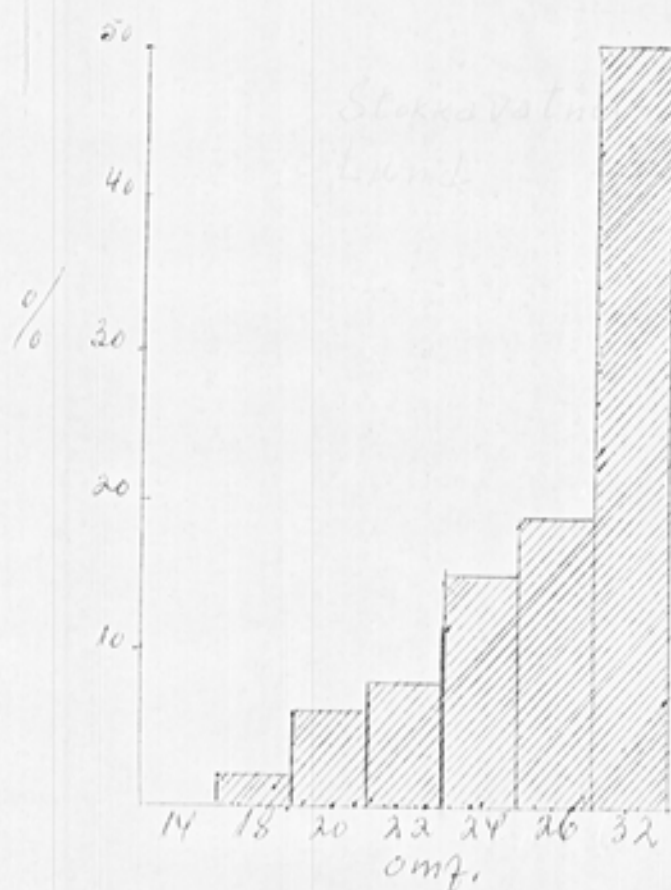
For å få greie på kva fisken egentleg ernærte seg av, på det tidspunkt analysen vart foreteken, tok vi mageprøver av 3 fiskar og her vart det funne vårflugelarver, vannkalvlarver, buksvømmere, fjærmygglarver og pupper og bythotrephes longimanus.

Planktonprøver.

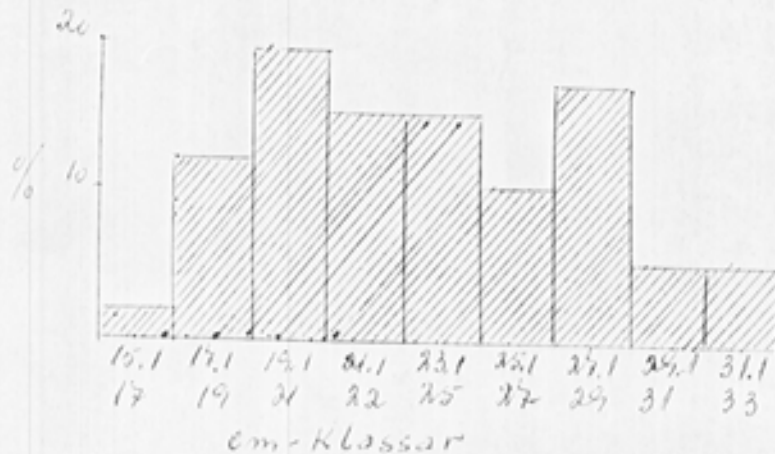
Fisk m.v.

Auren er einerådande i vatnet.

Det vart sette ut 7 garn av ymse maskestorleik og resultatet etter 1 fangstnatt vart 47 aurar. Fordeler vi fangsten på omfara vil ei grafisk framsyning sjå slik ut.

Set vi opp ei grafisk framvisning av fangsten fordelt på cm-klassar, vil denne sjå slik ut.

Det vart teke prøver av i alt 26 aurar og av desse var 11 røde 10 lysrøde og 5 kvite i kjøttet.

Der var 11 hanfiskar og 15 hofiskar - ei normal kjønnsfordeling. Ein fisk var svakt angripen av parasittar.

Ser vi på medeltilveksten og den årlege lengdetilveksten for prøvafiskane vil dette gå fram av oppstillinga nedanfor.

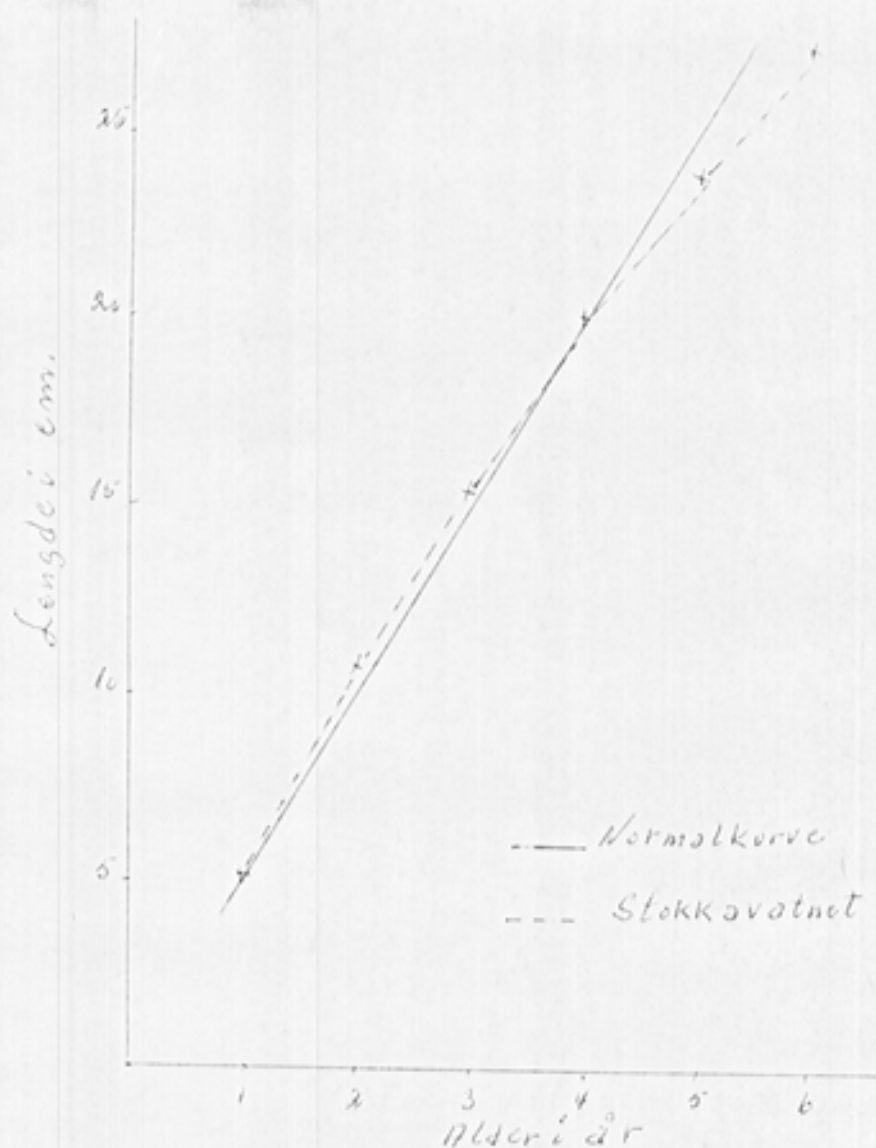
	Alder ved vinter					
	1år	2år	3år	4år	5år	6år
Medellengde i cm	5.2	10.7	15.4	20.1	23.9	27.2
Årleg lengdetilvekst i cm	5.2	5.5	4.7	4.7	3.8	3.3
Antall fiskar	26	26	26	26	20	9

Medel kondisjonsfaktor = 1.03 tilseier fisk av bra kvalitet.

På neste side har vi sett opp ein vekstkurve for fisken i Stokkavatnet og samanlikna med normalkurven for Vestlandet (5cm pr. år).

Som vi her vil sjå, syner fisken ein bra lengdetilvekst og ligg litt over normalkurven dei første 4 åra. Fisken går mot ei maksimal lengd på ca 30 cm, men det er berre få fiskar som kjem opp i denne storleiken.

Av fiskeskjemaet går det fram, at berre 5 av dei 26 prøvafiskane ikkje hadde gytt tidlegare, så gyteprosenten er høg i Stokkavatnet.

Konklusjon.

Ut frå dei foretekne prøvene kan vi slå fast, at Stokkavatnet er eit næringsfattig og surt vatn. Slik tilhøva er i dag, må ein rekne med at fisken vanskeleg vil kunna formere seg.

Botnprøvene våre syner, at der er særst lite med næringsdyr i vatnet og planktonprøvene var mykje fattige.

Fisken er likevel stort sett av bra kvalitet og vekstkurven heller ikkje så aller verst. Når kondisjonsfaktoren er så høg, kjem dette av at det er småfisken som dominerar og denne har som regel alltid høgare K-faktor enn den større fisken.

Ei anna årsak til at fiskebestandet er såpass godt kan og vera at fisken ikkje formerer seg lenger, slik at der nå ikkje kjem nye årgangar med yngel og småfisk inn i vatnet, og då vil der jo bli dessto meir næring for det fiskebestandet som vatnet inneheld.

Gytetilhøva er gode i tilsiget frå Tristigla så normalt ville ein her vore sikra ei tilfredstillande rekruttering. Ved synfaring av gytebekken, i samband med registreringa, vart der sett småfisk på bekken men ikkje yngel.

Då vi i analyseplanen for "Ljosvatnet" har gjort litt greie for den sure nedbøren m.v. skal vi ikkje koma inn på dette her. Det som er skrive om "Ljosvatnet" gjeld også stort sett for Stokkavatnet.

Praktiske tiltak.

Vi vil tilrå at der årleg blir fiska litt med garn i Stokkavatnet for å nyttiggjera seg noko av fisken som er der og for å sjå korleis det heile utviklar seg. Småfisken dominerar nok litt for mykje i dag.

Vidare må ein av og til ta turen bort til gytebekken for å sjå om der er yngel å finna.

Elles er det diverre ikkje så mykje vi kan gjera med slike vatn, for å rette på tilheva. Sjå elles det som er skrive om dei praktiske tiltaka for "Ljosvatnet".

Stavanger 9/2 1972

Einar Berg